

கூற்றாயின வாறு விலக்ககலீர்
 கொடுமைபல செய்தன நானறியேன்
 ஏற்றாயடிக்கே இரவும் பகலும்
 பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
 தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே
 குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
 ஆற்றேன் அடியேன் அதி கைக்கெடில
 வீரட்டானத்துறை அம்மானே

1

நெஞ்சம் உமக்கேயிட மாகவைத்தேன்
 நினையாதொரு போதும் இருந்தறியேன்
 வஞ்சம்இது ஒப்பது கண்டறியேன்
 வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
 நஞ்சாகி வந்தென்னை நலிவதனை
 நணுகாமல் துரந்து கரந்துமிடீர்
 அஞ்சேலும் என்னீர் அதிகைக்கெடில
 வீரட்டானத்துறை அம்மானே

2

பணிந்தாரன பாவங்கள் பாற்றவல்லீர்
 படுவெண்டலை யிற்பலி கொண்டுழல்வீர்
 துணிந்தே யுமக்காட் செய்து வாழலுற்றாற்
 சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
 பிணிந்தார் பொடி கொண்டு மெய்பூசவல்லீர்
 பெற்றமேற்றுகந்தீர் சுற்றும் வெண்டலைக் கொண்டு
 அணிந்தீர் அடி கேளதிகைக் கெடில
 வீரட்டானத்துறை அம்மானே

3

முன்னம் அடியேன் அறியாமையினால்
முனிந்தென்னை நலிந்து முடக்கியிடப்
பின்னை அடியேன் உமக்கு ஆளும் பட்டேன்
சுகுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
தன்னை அடைந்தார்வினை தீர்ப்பதன்றோ
தலையாயவர் தம்கடன் ஆவதுதான்
அன்ன நடையார் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்துறை அம்மானே.

4

காத்தாள்பவர் காவல் இகழ்ந்தமையால்
கரைநின்றவர் கண்டுகொள் என்று சொல்லி
நீத்தாய கயம்புக நூக்கியிட
நிலைக்கொள்ளும் வழித்துறை ஒன்றறியேன்
வார்த்தையிது வொப்பது கேட்டறியேன்
வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆர்த்தார்புனல் ஆர்அதி கைக்கெடில
வீரட்டானத்துறை அம்மானே

5

சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன்
உன்நாமம் என்நாவில் மறந்தறியேன்
உலந்தார்தலை யில்பலி கொண்டுழல்வாய்
உடலுள்ளுறு சூலை தவிர்த்தருளாய்
அலந்தேன் அடி யேன் அதி கைக்கெடில
வீரட்டானத்துறை அம்மானே

6

உயர்ந்தேன்மனை வாழ்க்கையும் ஒண்பொருளும்
 ஒருவர்தலை காவல் இலாமையினால்
 வயந்தே உமக்காட்செய்து வாழலுற்றால்
 வலிக்கின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
 பயந்தேயென் வயிற்றின் அகம்படியே
 பறித்துப்புரட்டி அறுத் தீர்த்திட நான்
 அயர்ந்தேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
 வீரட்டானத்துறை அம்மானே

7

வலித்தேன் மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்தடி யேன்
 வஞ்சம்மனம் ஒன்றும் இலாமையினால்
 சலித்தால் ஒருவர்துணை யாருமில்லைச்
 சங்க வெண்குழைக் காதுடை யெம்பெருமான்
 கலித்தேயென் வயிற்றின் அகம்படியே
 கலக்கி மலக்கிட்டுக் கவர்ந்து தின்ன
 அலுத்தேன் அடியேன் அதிகைக்கெடில
 வீரட்டானத்துறை அம்மானே

8

பொன்போல மிளிர்வதொர் மேனியினீர்
 புரிபுன் சடையீர் மெலியும் பிறையீர்
 துன்பே கவலை பிணியென்றி வற்றறை
 நணுகாமல் துரந்து கரந்தும் இடீர்
 என்போலிகள் உம்மையினித் தெளியார்
 அடியார் படுவதி துவே யாகில்
 அன்பே அமையும் அதிகைக் கெடில
 வீரட்டானத்துறை அம்மானே

9